

492

1790. Ἀπόφασις περὶ διαζυγίου, ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἐν 341α, αἰτήσῃ τοῦ ἀνδρός, συναινούσης δὲ τῆς γυναικός, λόγῳ ἀνικανότητος τοῦ ἀνδρός, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου, ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου : «πρὸ δύο ἤδη χρόνων σχεδόν, πάθει δεινῷ τε καὶ χαλεπῷ» συσχεθέντος, τοῦ δὲ ἀνδρός εὕρισκομένου εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν, ἀφ' οὗ, ἐξ ἄλλης πηγῆς, ἐλέγχεται ὅτι ἦτο φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παδούης πρὸ 53 ἐτῶν!

493

1790 (ἢ 1794?)—Γράμμα πΚ., δι' οὗ δίδεται εἴδησις περὶ τοῦ ἐκδοθέντος φερμανίου διὰ τὸ «μέκι» τῶν τουρκικῶν «νικιαχίων» ἀπὸ τοὺς ραγιάδες,

μνημ. ἐν 73, σ. 144. Κατὰ τὸν Ἡλιουπόλεως Γεννάδιον, ἐν 22, σ. 105, τοῦτο εἶναι τοῦ ἔτους 1794. Ἀντί : «μέκι», ὁ Γεννάδιος προτείνει : «μένι» (= ἀπαγόρευσις), φρονεῖ δὲ ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ διὰ κεπηνίου γάμου.

494

1791. Πώλησις ὑπὸ τῆς Κοινότητος Μοσχοπόλεως ἀκινήτου, ἀνήκοντος εἰς θανόντα ἄκκληρον, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Κοινότητος, ἐν 236, σ. 187–188.

«...Μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ...Ἰσὰτ - μπέη, ὁμολογοῦμεν ἡμεῖς οἱ τῆς Μοσχοπόλεως, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Α... ἀπέθανεν ἄκκληρος καὶ ἀπόμεινεν τὸ τίποτές του μαχλιούλη, τὴν σήμερον κοινῇ γνώμῃ ἐπωλήσαμεν τὸ μικρὸν ἐργαστήριον τοῦ αὐτοῦ Α... τοῦ Ν... δι' ἀσλάνια 250, τὰ ὁποῖα τὰ ἐλάβαμεν καὶ ἐδόθησαν εἰς χρεῖαν καὶ ἀνάγκην τῆς χώρας, εἰς μονκατέμ—μπόρτζι...».

495

1792. Φερμάνιον σ. Σελήμ Γ', περὶ δίκης μοναχῶν ὑπὸ μητροπολιτῶν κλπ. καὶ φορολογίας μονῶν, ἐν 76, σ. 55–57.

«...ἐντελλόμεθα... ὅπως... οἱ ἐγκληματοῦντες κληρικοὶ παραδίδονται πρὸς τιμωρίαν τοῖς μητροπολίταις καὶ τῷ πατριάρχῃ, οὐδενὸς δικαιουμένου νὰ φυλακίζῃ αὐτούς. Τὰ δὲ... μοναστήρια μένωσιν ἀκαταζήτητα, λόγῳ φορολογίας ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων, ὡς πληρώνοντα τὸν ἐτήσιον αὐτῶν κτηματικὸν τε καὶ κεφαλικὸν τῶν μοναχῶν φόρον ἐν συνόλῳ καὶ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν σταῦλον(;)».

496

1792. Ἐγκύκλιος τοῦ καπουδὰν πασᾶ Χουσεῖν, πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου,

ἐν 226, σ. 324–326.

«... θέλομεν δὲ νὰ ἐκριζωθῇ ἡ ἀδικία καὶ ἐσεῖς, προεστώτες καὶ ἐπίτροποι ἐκάστης νήσου, προσέχετε καλῶς νὰ μὴν τολμᾷ τινὰς νὰ διαστρέψῃ τὸ δίκαιον καὶ νὰ τεχνεύεται τὸ ἐπιζήμιον τῶν πτωχῶν... Εἰς τὸν καιρὸν μας οἱ ἄδικοι καὶ ταραχοποιοὶ δὲν ἔχουν νὰ εὐρίσκουν συγχώρησιν εἰς τὰ ἀτοπήματά των, ... οὔτε ἀνεχόμεθα ὅσοι χρεωστοῦν εἰς τὰ Κοινά, νὰ κατακρατοῦν τὰ ἄσπρα τῆς Κοινότητος τοῦ κάθε νησίου... Ἐπειδὴ ἔγεινεν ἡ ἀγάπη καὶ οἱ ρῶσοι δὲν ἤμποροῦν νὰ κάμουν τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν, ἂν λέγουν πῶς εἶναι ρῶσοι καὶ λεηλατοῦν... νὰ μὴ δίδετε ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των, οἱ τοιοῦτοι εἶναι παρδίτοι καὶ κλέπται ἀπροστάτευτοι καὶ ἄφοβα νὰ τους κτυπᾶτε, νὰ τους σκοτώνετε...».

497

1792. Κῶδιξ, τῆς 27 Δεκ., «διὰ τὴν... διόρθωσιν τῶν προικίων», τοῦ
μ. Παραμυθίας,
ἐν 271, σ. 308–309.

«Καταστρώνεται ὁ παρὼν κώντικας τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπισκοπῆς Παραμυθίας, διὰ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν συνοικεσίων καὶ διόρθωσιν τῶν προικίων... ἡ πρώτη σκάλα νὰ παίρῃ ἀπὸ μετρητὰ χιλιάδες τζουρούκιες δέκα καὶ ὄχι παραπάνου καὶ οἱ ἐπίλοιποι παρακάτου, κατὰ τὸν ἄνθρωπον... Εἰ δὲ ὅποιος φανεῖ ἐναντίος... θέλει λάβει τὰς ἀρὰς καὶ ἀφορισμοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκοπὴν νὰ μὴν ἰδοῦν· νὰ πλερώνουν καὶ στὸ βαλὴ τοῦ τόπου γρόσια πεντακόσια».

497α

1792. Χάτι χουμαγιούν, ἀπαγορεῦον τὸν διορισμὸν ραγιάδων ὡς προξένων καὶ ὑποπροξένων ξένων δυνάμεων,
ἐν 25, Α', σ. 17–20.

498

1793. Μπουγιουρουλτὶ Χουσεῖν πασᾶ, καπουδὰν πασᾶ, πρὸς τοὺς Προεστώτας, ἐπιτρόπους καὶ ὅλον τὸν κοινὸν ραγιάν τῆς Ὑδρας,
ἐν 25, τ. 1, σ. 47–48.

«... εἶναι ἔκπαλαι συνήθεια τοῦ τόπου σας, καθὼς ὅταν γίνεται διάφορον εἰς τὸ ταξίδι ἐνὸς καϊκίου, νὰ λαμβάνουνσι οἱ ταῖφάδες καὶ συντρόφοι τὸ μερίδιόν τους, ἔτζι καὶ ὅταν γίνεται ζημία, νὰ πληρώνῃ ὁ κάθε ταῖφᾶς καὶ σύντροφος κατὰ τὴν ἀναλογίαν ὅπου πέρνει, πάλιν ὅτι πίπτει, εἰς τὸ μερτικόν τους, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ζημίαν νὰ καταβάλλουν τὸ ἀνάλογον τοῦ μερτικοῦ τους... Ἐπειδὴ μερικοί, ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ δίκαιον, τολμοῦν ἐναντίον τῆς ἀνέκαθεν τοπικῆς συνηθείας... ὀρίζομεν ἀποφασιστικῶς, ὡς ἀνέκαθεν περὶ τούτων τοπικῆ συνήθεια, ὡς σύμφωνος οὔσα καὶ τῷ δικαίῳ, νὰ ἐνεργῇται καὶ νὰ ἐξακολουθῇται ἀπαρασαλεύτως...».

499

1793. Ἐξάβιβλος τοῦ Ἀρμενοπούλου, εἰς δ' ἔκδοσιν, μεταφρ.
Σπανοῦ,
ὁμοίαν πρὸς τὴν β' τοῦ 1766. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353, 407 καὶ 452.

